

พระประสงค์ของพระเจ้า

มีคาห์ ๖.๖-๘

คำนำ

มีคาห์เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า (ผู้เผยพระวจนะ) ในสมัยก่อนที่ชนชาติอิสราเอลและยูดาห์จะตกไปเป็นเชลยในประเทศบาบิโลน ท่านมีชีวิตที่ยาวนานและพบเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสมัยของกษัตริย์โยธาม กษัตริย์อาหัส และกษัตริย์เฮเซคียาห์

ชื่อของมีคาห์ (Micah) แปลว่า “ใครจะเหมือนพระเจ้า” (Who is like The Lord) เนื้อหาสาระของพระธรรมมีคาห์เป็นคำเตือนให้ประชากรของพระเจ้ากลับใจเสียใหม่ กล่าวถึงการพิพากษาที่จะเกิดขึ้น แต่คนยิวไม่ใส่ใจกับพระวจนะและไม่เชื่อฟังพระองค์ ดังนั้น พวกเขาจะต้องตกไปเป็นเชลยของคนต่างชาติ

พระเจ้าทรงชอบอะไร? (ข้อ ๖-๗)

“ข้าพเจ้าจะนำอะไรมาเฝ้าพระเจ้า และกราบไหว้พระเจ้าเบื้องสูง ข้าพเจ้าควรเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยเครื่องเผาบูชาหรือ ด้วยลูกวัวอายุหนึ่งขวบหลาย ๆ ตัวหรือ พระเจ้าจะทรงพอพระทัยการถวายแกะเป็นพัน ๆ ตัว และธรรมน้ำมันหลายหมื่นสาย ควรที่ข้าพเจ้าจะถวายบุตรหัวปีชำระการทรยศของข้าพเจ้าหรือ คือถวายลูกของข้าพเจ้าชำระบาปแห่งจิตวิญญาณของข้าพเจ้า”

มนุษย์รู้ว่าพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่สูงสุด และมักจะถามว่าพระองค์ทรงชอบอะไร? เมื่อคนไทยคิดถึงพระ เขาก็จะถามว่าจะถวายอะไรแก่พระ? ถวายหัวหมู ช้างไม้แกะสลัก พวงมาลัยเจ็ดสี ไก่ตอน สุรา ข้าวตอกดอกไม้ หรือเงินทอง คนอิสราเอลถามในทำนองเดียวกันว่าจะ “เราถวายอะไรแด่พระเจ้าดีหนอ?”

ลูกที่ใกล้ชิดกับพ่อแม่ย่อมรู้ว่าผู้บังเกิดเกล้าชอบอะไร

๑) ตัวอย่างจากยาโคบและเอซาว ทำไมยาโคบผู้เป็นพ่อจึงโปรดปรานลูกคนโต คือเอซาว เพราะเอซาวรู้ว่ายาโคบชอบกินแกงเนื้อสัตว์ป่า ดังนั้นเขาจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะเสาะหามาให้คุณพ่อ ตราบจนช่วงสุดท้ายในชีวิต ยาโคบก็ยังร่ำร้องหาแกงเนื้อสัตว์ป่า (ปฐมกาล ๒๕-๒๗)

คริสเตียนที่ติดสนิทอยู่กับพระเจ้า ย่อมจะรู้ว่าพระองค์ทรงมีพระประสงค์อย่างไร?

๒) ตัวอย่างจากคำอุปมาของพระเยซู มัทธิว ๒๑.๒๘-๓๑ พระคริสต์ทรงเล่าถึงเรื่องของ บุตรชายสองคน คุณพ่อบอกแก่ลูกคนโตว่า จงไปทำงานในสวนองุ่น เขาตอบทันทีว่า “ครับ ๆ” แต่กลับ ไม่ได้ไปทำ ต่อมาคุณพ่อบอกแก่ลูกชายคนเล็กในทำนองเดียวกัน เขาตอบว่า “ไม่ไป” แต่ภายหลังมา ตริตรองพิจารณาแล้วก็กลับใจไปทำ พระเยซูทรงถามสาวกว่า “ลูกคนไหนที่ทำให้คุณพ่อพอใจ?”

ในฐานะที่พวกเราเป็นลูกของพระเจ้า เรารู้ไหมว่าพระองค์ทรงสั่งอย่างไร และมีอะไรที่ พระองค์พอพระทัยมากที่สุด?

พระประสงค์ของพระเจ้า

“มนุษย์เอ๋ย พระเจ้าทรงสำแดงแก่เจ้าแล้วว่า อะไรดี และพระเจ้าทรงมีประสงค์อะไรจากเจ้า นอกจากให้กระทำความยุติธรรมและรักสักการณา และดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้าของ เจ้า” (มีคาห์ ๖.๘)

“มนุษย์เอ๋ย” (ข้อ ๘) ผู้เผยพระวจนะมีคำหับอกว่า นี่เป็นคำตรัสเรียกอย่างอ่อนโยนของพระเจ้า พระองค์ทรงรักพวกเราทุกคนดังแก้วตาดวงใจ “สิ่งที่พระองค์ทรงรักและห่วงหาอาทรมาก” (มีคาห์ ๒.๘) พระองค์ดูแลรักษาผู้เชื่อดังแก้วตา (เฉลยธรรมบัญญัติ ๓๒.๑๐, สดุดี. ๑๓๑.๘)

พระเจ้าทรงมีประสงค์อะไร?

๑) **ทำความยุติธรรม** พระคัมภีร์ได้เน้นในเรื่องศีลธรรมและจริยธรรม ซึ่งเป็นความเคร่งครัด ภายใน มิใช่ภายนอก โลกในสมัยของมีคาห์เต็มไปด้วยการอธรรม สงคราม แย่งชิง เอารัดเอาเปรียบ นมัสการรูปเคารพและบาปนานาชนิด

พระเจ้าทรงต้องการให้มนุษย์ (โดยเฉพาะคนของพระองค์) มีความยุติธรรมต่อเพื่อนบ้าน ต่อ คนในครอบครัว ต่อพี่น้องคริสเตียนและต่อคนในสังคมทั่วไป เพื่อจะแก้ไขข้ออ้างที่ว่า “สังคมเลว เพราะคนดีที่อหังการ”

๒) **รักสักการณา** พระประสงค์ของพระเจ้าอย่างที่สอง ให้มีความรัก ความรักคือการให้และ เสียสละ ส่วนนี้จะหมายถึงความจริงและความซื่อสัตย์ กรุณาคือต้องการเห็นคนอื่นได้ดี ความเมตตา สงสารและมีน้ำใจ พระเจ้าทรงต้องการให้คริสเตียนมีคุณสมบัติอย่างครบถ้วนทั้งสามประการนี้

๓) **ถ่อมใจ** “ถ่อมใจดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้า” นี่คือนิยามจากพระวจนะ ทางลงคือทางขึ้น (ในทางกลับกันทางขึ้นคือทางลง) ผู้ที่ก้าวขึ้นสู่ความยิ่งใหญ่ได้นั้นจะต้องถ่อมใจลงจนถึงที่สุด ผู้เขียน สุภาษิตกล่าวว่า “ความถ่อมใจเดินนำหน้าเกียรติ” (สุภาษิต ๑๕.๓๓)

พระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดที่เป็นนายใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นย่อมต้องรับใช้คนทั้งหลาย ผู้ใดจะยกตัวขึ้น ผู้นั้นจะต้องถูกเหยียดลง ผู้ใดถ่อมตัวลง ผู้นั้นจะได้รับการยกขึ้น” (มัทธิว ๒๓.๑๑-๑๒)

ตัวอย่างแรก จากลูซีเฟอร์หรือมารซาตาน อยากจะขึ้นเป็นใหญ่ในสวรรค์ (ขอสังเกตคำที่มันพูดว่า “ข้าจะทำ, ข้าจะขึ้นไป, ข้าจะเป็นพระเจ้า”) แต่แล้วมันต้องถูกพระเจ้าขับไล่ลงมาอยู่บนพื้นโลก กลายเป็น “เทวดาตกสวรรค์” (อิสยาห์ ๑๔.๑๓-๑๕)

ตัวอย่างที่สอง จากพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นพระเจ้าแต่กลับทรงสละ ยอมรับสภาพของทาส ถือกำเนิดเป็นมนุษย์ ถ่อมใจลงเชื่อฟังจนถึงความตายที่ไม้กางเขน แต่พระองค์กลับฟื้นคืนพระชนม์ เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ “พระเจ้าทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูง และได้ประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์” ทุกเข้าจะคุกกราบลง และทุกสิ่งจำยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า (ฟิลิปปี ๒.๕-๑๑)

อาจารย์เปโตรบอกให้เราคริสเตียนทุกคนทำเช่นนั้นด้วย (๑ เปโตร ๕.๖)

อาจารย์เปาโลได้เรียนรู้เรื่องนี้อย่างถ่องแท้ และท่านได้บอกเคล็ดลับแก่ผู้เชื่อทุกคน (โรม ๑๒.๑-๒)

สรุป

ประการแรก พระเจ้าทรงสำแดงให้แก่ผู้เผยพระวจนะมีคาห์เห็นแล้วว่า อะไรดีและอะไรเป็นพระประสงค์ของพระองค์

ประการที่สอง มีคาห์ได้แจ้งแก่เราทั้งหลายในฐานะที่เป็นคริสเตียน

ประการที่สาม พระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จอย่างแน่นอน ถ้าเราเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระวจนะของพระองค์.